

„Milovaní milujte sa, pretože láska je z Boha a každý, kto miluje, z Boha sa narodil a zná Boha.“ 1Jn 4, 7

Milovaní čitatelia mládežníckeho časopisu Istina,

Úvodom Vás chcem všetkým čo najsrdečnejšie pozdraviť slovami apoštola lásky svätého Pavla, ktoré ste si prečítali v úvode a úprimne Vám chcem zaželať veľa skutočného pokoja vo Vašich osobných životoch, ale aj pokoja zhora Vaším rodinám.

V týchto dňoch sme si želali veľa dobrých vecí, ktoré by sme chceli zažiť v nasledujúcom časovom úseku

nášho terajšieho pozemského života. Obdarovávali sme sa rôznymi p o z d r a v m i , v ktorých azda najfrekventovanejšími slovami boli priania zdravia, šťastia, pokoja a lásky. Aj Sám Syn Boží priniesol do tohto nášho sveta

pokoj a lásku. On Sám je Pokoj a Láska. No napriek tomu po krátkom čase popri nevysloviteľnej láske, po mocnom pokoji pri Jeho narodení počúvame o nepokojoch, prenasledovaní, následnej nenávisti a z toho vyplývajúcich vražd. Pán Boh prináša kľud, pokoj a za krátky čas ľudia reagujú na Jeho výzvu prenasledovaním Jozefa a Presvätej Bohorodičky, nenávisťou

a vraždením nevinných dvojročných chlapcov. Zdá sa, že táto reakcia na lásku Božiu je už históriou, chybou, ktorá sa už dávno naplnila a odohrala. Ale má to jeden háčik. Tak ako sa Isus narodil v čase pred 2008 rokmi, tak aj dnes sa Christos rodí neustále u ľudí, ktorí žijú svoje životy pre Neho. Aj dnes máme veľký

pocit šťastia a nádeje pre zmysel nášho jestvovania v čase,

keď Boh požehnal aj naše životy. Vďaka Mu za to. Svedectvom toho boli pohľadnice, e-maily, SMS-ky, kde sme si vyprosovali od Nášho Spasiteľa veľa pokoja a lásky.

Ale aj tak sa niekedy zdá, že pokoja a lásky nieto. Veľakrát ich aj reálne niet. Aj tak sa často veľakrát všetko zvrtnie. Medzi ľuďmi vzniká prenasledovanie, nenávisť, závisť a vražda. Prečo je tomu tak!? Prečo, ak sa nám dostalo toľkého daru útechy a nádeje, ukájame sa rôznymi neduhmi? Prečo...?

Preto, lebo Christos, ktorý sa rodí v našich pravoslávnych srdciach,

nenájde ani jaskynku, kde by sa uchýlil a začal žiť.

Preto, lebo hneď Ho začnú prenasledovať naše vášne, hriechy.

Preto, lebo nielen neveriaci, ale aj veriaci Ho začínajú nenávidieť hneď, ako sa stretnú s prvou nepríjemnou skúškou v živote.

Preto, lebo Ho tým znovu a znovu tak, ako sa zas a zas rodí, vraždíme, kameňujeme, vedieme na Golgotu a dávame na kríž.

Veľakrát som počul ako veriaci poukazujú na neveriacich, že dokážu žiť v pokoji a láske. Áno, dokážu, ale iba dovtedy, ak sa plní ich vôľa, vôľa a chcenie ľudské. Ak nie, potom sa všetko rúti a je po pokoji a láske.

Som presvedčený o tom, že pokoj a láska nemôže byť tam, kde nieta Christa. Lebo On je Láska a Pokoj. Pokoj a láska nikdy nemôže vyvierat

z nášho umu, vôle, priania, ale vždy len z Neho. Preto je tak dôležité vždy stáť nie pri Christovi, ale stáť s Christom. S Christom v nás, aby sme mu boli pokiaľ možno čo najviac podobní životom. Potom budeme stáť na pevnom kameni lásky. A každý kto, to uvidí, bude po tom túžiť, bude túžiť za životom s nami, s vami. „Všetci uvidia, že ste moji učeníci, ak bude medzi vami láska“. Túžim po láske a pokoji so všetkými Vami a toto, pokiaľ je to možné, Vám všetkým, drahé sestry a bratia, želim v Novom roku 2008.

Christos medzi nami! Je a Bude!

o. Peter Kačmár

„Kto nemiluje, nepoznal Boha, pretože Boh je Láska.“ 1 Jn 4 kap.

Neodsudzujme iných, lebo keď súdime, znamená to, že sme pyšní a začíname konať to, čo patrí Bohu a nie nám. Keď odsudzujeme, privlastňujeme si Božiu moc.

Keď chceš prejsť cez hustý les alebo húštinu, musíš rukami odšťaňovať vetvy, krovie a konáre, čiže všetky prekážky, aby si si urobil cestičku, po ktorej môžeš prejsť. To isté musíme urobiť s myšlienkami v našej duši: musíme ich odstrániť, aby sme mohli duchovne postupovať.

Ten, kto má pokoru, napodobňuje samotného Christa. Nikdy sa nezlostí, ani neodsudzuje, ani sa nepýši. Nikdy netúži po moci. Vyhýba sa pochvalám, neháda sa kôli žiadnej veci, nie je slobodomyselný pri rozprávaní, stále prijíma rady iných. Vyhýba sa nápadnému oblečeniu a jeho vonkajší vzhľad je jednoduchý a pokorný.

Prepodobný Antonij Veľký

Prepodobný Antonij pochádzal z egyptskej osady Koma. Narodil sa rodičom vznešeného pôvodu v roku 251. Rodičia, ktorí boli kresťanmi, sa horlivo snažili, aby v synovi chránili čistú vieru a nepoškvrnené srdce, preto mu z domu dovolili chodiť iba do chrámu.

Od malička čítal Sväté Písmo a mnohé duchovné knihy, čo ho s častými modlitbami pripravovalo na osvietenie jeho mysle a srdca. Čím viac Antonij rástol, tým viac sa v ňom rozvíjal prirodzený rozum, rozvážnosť, poslušnosť voči rodičom a túžba po zbožnosti. Po smrti rodičov zdedil ako dvadsaťročný celý ich majetok, pričom mu v opatere ostala aj maloletá sestra. Antonija však nezaujímali márne potešenia sveta, ktoré si vedia tak ľahko podmaniť neskúsenú

mladosť. Práve naopak. Príťahovali ho ľudoprázdné púšte, skromnosť prvotných kresťanov a podvižnícky život zbožných pustovníkov. Raz tak, ako to mal vo zvyku, prišiel do Božieho chrámu a počas čítania Evanjelia sa ho dotkli Spasiteľove slová: „Keď chceš byť dokonalý, choď, predaj svoj majetok a rozďaj chudobným, a budeš mať poklad v nebi“ (Mt 19;21). Tieto slová ho zaujali natoľko, že po návrate z chrámu rozďal chudobným všetky pozemky, ktoré mu patrili. Ďalší majetok predal a peniaze rozďal, okrem malej časti, ktorú nechal pre mladšiu sestru. Keď neskôr pri čítaní z Evanjelia počul slová: „Nestarajte sa o zajtrašok“ (Mt 6,34), rozďal aj zvyšnú časť majetku, sestru zveril do opatery zbožným ženám a sám sa uchýlil do samoty neďaleko osady.

Kvôli tomu, aby nezišiel z pravej cesty, našiel si prepodobný Antonij ako učiteľa a vzor istého svätého starca, ktorý bol pustovníkom už od útlej mladosti. Antonij niekedy navštevoval pustovníkov, ktorí žili v jeho okolí, aby sa od nich naučil cnostiam. Živil sa pletením košíkov a povrazov, ktoré potom predával a utŕžené peniaze rozďával chudobným; seba nechával iba toľko, aby mal na to najnutnejšie.